

***Fá*-magyarázat a 2003-as vancouveri *Fá*-konferencián Kanadában**

***Li Hongzhi*, 2003. 05. 18-án, Vancouverben**

(Hosszas taps) Némely jelenlevőket éppen a legutóbbi *Fá*-konferencián láttam. Úgy néz ki, hogy valamivel több *Fá*-konferenciát rendezünk nyáron. Meg akarnak hívni az összes *Fá*-konferenciára a legkülönbözőbb területeken. Valójában mindig csak akkor találkozok veletek, amikor valami mondanivalóm van számotokra. Amikor a különböző helyeken *Fá*-konferenciákat rendeznek, normális módon azt szeretnék, hogy a Mester jöjjön és mondjon valamit. De néha még az utolsó *Fá*-magyarázatom követelményeit sem értették meg egészen. Ha viszont megint valamivel többet mondok, az utolsó *Fá*-magyarázat számára való megértés és azok a dolgok, amiket csinálni kellene, legyengülhetnek. Ezért nem vehetek részt gyakran *Fá*-konferenciákon. Ma tulajdonképpen semmi különleges mondanivalóm sincs. Mindazonáltal ezt már régen megígértem a vancouveri tanulóknak. Azt mondtam, hogy el fogok jönni, ha szerveznek egy *Fá*-konferenciát. Ezért jöttem ez alkalommal. (erőteljes taps)

Mindnyájatoknak nagyon nehéz dolga van. Láttam, ahogyan az igazságot tisztázzátok, és a követséghez mentek, hogy igazoljátok a *Fát*. Ezen az itteni *Fá*-konferencián az étkezés és a szállás feltételei sem olyan kedvezőek a tanulók számára. Amikor megjöttem, láttam, hogy ide-oda futkostatok az utcán. Bármilyen fárasztó is legyen, a célotok világos: Mi pontosan egy kemény környezetben menthetünk meg minden élőlényt és művelhetjük ki saját magunkat; ebben a művelési folyamatban folyamatosan acélozzuk magunkat, úgy, hogy egyre tisztábbá és értelmesebbé válhatunk, és egyre közelebb juthatunk a magas mércékhez és követelményekhez; egyidejűleg egyre észszerűbbé válunk ennél a gonosz üldözésnél, egyre inkább tudjuk, hogyan kell eljárunk ezzel a gonosszal és ezzel az üldözéssel. Ezért mindegy, hogy milyen fájdalmas, milyen nehéz, *Dáfá*-tanítványként nem törekszünk a hétköznapi emberek közötti valamire. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, mi a végérvényes célunk: pontosan egy művelő beteljesülését akarjuk elérni; az, amit mi akarunk, olyasmi, amit a hétköznapi emberek sohasem kaphatnak meg. Ezért ebben a folyamatban hétköznapi emberként fog kezdeni az ember, mígnem teljes egészében túl nem megy a hétköznapi embereken. Ezenkívül a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát. Megkövetelik, hogy egy még magasabb mércét érjen el, egy olyan mércét, amely felülmúlja az emberi társadalmat, olyasmit, amit a történelem összes művelője el akart érni, de nem tudott elérni. A *Dáfá*-tanítványok számára ez nagy jelentőségű és nagyon komoly. Ezért a *Fá*-igazolásért és az összes lény megmentéséért végzett cselekedeteitek olyan szempontokat is tartalmaznak, hogy hogyan emelitek meg magatokat, hogyan távolítjátok el a gyenge pontjaitokat, és hogy vannak-e még ragaszkodások és hiányosságok más területeken. Innen eredően mindegy, hogy a hétköznapi emberek társadalmának milyen módszereit is használjátok, ti azon vagytok, hogy műveljétek magatokat. Mindegy, hogy mit csináltok, ti azon vagytok, hogy megemelkedjete. Mindegy, hogy mit csináltok, egy művelő állapotának megfelelően kell cselekednetek, és nem egy hétköznapi ember alapján.

A kiindulópontunk világos. Művelőként alapjában véve azon van az ember, hogy megemelkedjen és művelődjön, és hogy leleplezze a gonoszt ebben az üldözésben – úgy, hogy ez az üldözés véget érjen –, és ne ismerje el a régi erőknél ezt az elrendezését. Úgy tűnik, mintha sok dolog nagyon hasonló lenne a hétköznapi emberek dolgaihoz, de lényegében nem azonosak. Az alapvető különbség abban rejlik, hogy a végérvényes célunk és a kiindulópontunk más. Csupán a hétköznapi emberek egyes módszereit használjuk a hétköznapi emberek társadalmában. A hétköznapi emberek társadalma is egy olyan szint, amit a *Fá* az emberi társadalom számára teremtett. Hogy mi ezen a szinten igazoljuk a *Fát*, miközben bevetjük azokat a kultúrákat, amelyeket a *Fá* a hétköznapi emberek számára teremtett, és azokat a különböző formákat, amelyekben a kultúrák létezhetnek, véleményem szerint mindez nem téves.

Tudjátok, hogy az emberi társadalomban a jó és a rossz egyidejűleg létezik. De a *Dáfá*-tanítványok teljes egészében a jóságnak megfelelően cselekednek. Innen eredően ez pozitív hatást fejt ki az emberiségre, a társadalomra, az emberek gondolataira, cselekedeteire és erkölcsi nézeteire, valamint ránk, művelőkre. A *Dáfá* terjesztése a nyilvánosság számára lényegében roppant pozitív hatással van a társadalomra, az emberekre és magukra a művelőkre, és pedig nagyon jó hatással.

Minden, ami megtestesül, pozitív. Tisztában vagyunk ezzel, és a társadalom hétköznapi emberei is. A gonosz üldözés során akkoriban némely embereket gonosz élőlények használtak ki és irányítottak, úgy, hogy olyasmit mondtak, ami nem a szívükből jött, vagy csak látszólag volt helyes, vagy amin nem gondolkodtak el. Ez a gonosz általi ellenőrzésre vezethető vissza. Ha viszont ma az emberiség megint mond valamit a *Dáfáról*, mindenképpen felelősséget kell vállalnia saját magáért. Lehet mondani, hogy az emberek korábban nem a saját akaratok szerint cselekedtek, és hogy az embereket azok a gonosz élőlények irányították és csapták be, akik kívülről jöttek. Ha a kívülről jövő élőlényeket eltávolították, és az emberek most megint mondanak valamit, akkor az emberek valóban saját maguk mondták azt. Ezért az embereknek viselniük kell a felelősséget érte.

Én együttérzésről beszélek. Figyelmen kívül hagyhatom azokat a rossz dolgokat, amelyeket az emberek ennél az üldözésnél velem és a *Dáfá*-tanítványokkal szemben elkövetnek, és azokat a rossz szavakat és cselekedeteket, amelyek rontanak a helyzeten. Természetesen azok kivételével, akik súlyos károkat okoztak a *Dáfának*, és akik nem megmenthetők többé. A *Fá* mindent megmenthet. Ti azt is hallottátok a Mestertől: mindent átváltoztathatok a legjobb dologgá, mindegy, hogy milyen rossz. Mindezt megtehetem. A *Dáfá* megteheti ezt. De némely rossz emberek e közben az üldözés közben olyan nagy bűnöket követtek el, és olyan nagy karmát teremtettek saját maguk számára, hogy már nem méltók arra, hogy meghallgassák a *Dáfá*-tanítványokat, és a *Dáfá* megmentse őket. Ez tehát azt jelenti, hogy már meghatározták a jövőbeli helyzetüket e közben az üldözés közben. Már elvesztették azt az esélyt, hogy megmentsek őket. Az ilyen emberek nincsenek belefoglalva. Azt mondtam, hogy minden élőlénynek, mindegy, hogy milyen rosszra vált a történelemben, van egy sorsdöntő lehetősége. Legyen ez az emberiségnél, legyen ez más dimenziókban, amíg ebben az üldözésben nem követett el bűncselekményt a *Dáfá* ellen, teljesen mindegy, hogy milyen nagy bűnöket követett el a történelem folyamán az emberi társadalomban vagy más dimenziókban, meg tudom váltani őt. Korábban azt is mondtam nektek, hogy figyelmen kívül hagyom az összes élőlény minden hibáját a történelem során. Mert a világegyetem már nincs rendben. Az élőlények már nem hasonlíthatják össze magukat a keletkezés és fennállás szakaszában levőkkel. Azt sem szeretném megítélni, hogy azok között az élőlények között, akik már nincsenek rendben, melyek jobbak még a többinél. Éppenséggel mindet meg szeretném váltani. Ameddig nem követtek el bűncselekményt a *Fá*-helyreigazítás ellen, mindet megválthatom. Pontosan e szerint az elv szerint járok el. (taps)

Némely tanulók gyakran kérdeztek meg, hogy mi van azokkal az ügynökökkel, akik a *Dáfát* akarják tanulni, és egyidejűleg segítenek a gonosznak, amelyik a *Dáfát* üldözi, hogy szabotálja a *Fá*-helyreigazítást. Mi van ezekkel az emberekkel, akik bűncselekményeket követtek el a *Dáfával* szemben? Ez tehát azt jelenti, hogy még a *Dáfá*-tanulók között vannak. A tiszta oldaluk szemszögéből ők nem akarnak megválni a *Dáfától*. De az emberi oldaluk szemszögéből nézve emberi nézetek és ragaszkodások befolyásolták őket, és néhány olyan dolgot csináltak, ami kárt okoz a *Dáfá*-tanítványoknak és a *Fá*-helyreigazításnak. Ami azokat illeti, akiket én még mindig „tanulóknak” nevezek, számukra a probléma nagyon komoly, nagyon komoly. Azonban nincs úgy, hogy ők nem menthetők meg. Úgy sincs, hogy ők nem válthatók meg. Végül is különböznek a többi élőlénytől. Jelenleg a *Fá*-helyreigazítás még nem ért véget. Még léteznek esélyek a *Fá*-helyreigazításra. Ez tehát azt jelenti, hogy még van esély, hogy újra jóvá tegyék. Én minden oldalról megszemlélek egy élőlényt a történelme során. Ha ő valóban *Dáfá*-tanítvány, és korábban valóban nagyon jó élőlény volt, és csak véletlenül csinált valamit rosszul ebben a környezetben, akkor ez más, mint amikor egy hétköznapi ember követett el bűncselekményt a *Dáfá* ellen. Ha újra jóvá tette a károkat, megint megy. Ha jól cselekszik, egy még nagyobb hatalmas erény is vár rá. (taps)

Korábban azt mondtam, hogy mindegy, milyen hivatali pozíciója van valakinek az emberi társadalomban, és milyen munkát végez, még akkor is, ha te egy ügynök munkáját végzed. Egy különleges munkafeladatot tehát ügynöknek, tehát különleges feladatnak hívnak. De neked, mint élőlénynek, valóban nem kellene elveszítened ezt az egyszeri sorsdöntő lehetőséget csak azért, mert a munkád különleges. A munkád miatt neked nem kellene elpusztítanod azt az esélyt, amelyre ezernyi évek óta vártak az élőlények. Így nézem meg az élőlényeket. Természetesen a *Fá* terjesztésének a kezdetén már teljes egészében kinyitottam a megváltás kapuját. Nem egy más társadalmi réteg, egy más foglalkozás vagy egy más státusz miatt választottalak ki téged. Egyáltalán nem figyeltem erre. Nem léteznek különbségek a magas és az alacsony társadalmi státusz között, a társadalmi rétegek között, okos és okatlan között, nem léteznek különbségek a kultúrák között és a népek között. Nem léteznek semmiféle korlátok. Nem veszek figyelembe semmilyen korlátot, amelyet az emberiség

állított fel. Számomra nem is léteznek. Mindenkit egyformán kezelek. Így csináltam. Természetesen ez magában foglalja azokat az ügynököket is, bezárólag azokkal, akik azért lettek ügynökök, hogy valamit megtudjanak a *Dáfáról*.

Természetesen, pillantsatok csak vissza, mesterként én minden élőlényt a legnagyobb együttérzéssel kezeltem. Ha ezen a módon még mindig nem tudlak megmenteni téged, akkor teljes bizonyossággal léteznek következmények, amelyek az ilyen emberekre várnak. Tudjátok, hogy sok tanuló akar látni engem. Sok hétköznapi ember is látni akar engem. Ha némelyek látnak engem, egy megmagyarázhatatlan okból kifolyólag meghatódnak. Ha némelyek látnak engem, nagyon nagy bizalmat éreznek irányomban¹. Némelyek olyan izgatottak, hogy még sírni is akarnak. Mert a tiszta oldaluk tudja, hogy bárki is lát engem, annak segíteni fogok. (taps) El tudom távolítani a bűneit és a karmáját, amelyet a történelem folyamán hozott létre. (taps) Ezért mindegy, hogy mit csinálsz, bármilyen foglalkozásod is van, amíg engem látsz, hagyom, hogy jószívű gondolatok jöjjenek létre nálad. Amíg engem látsz, el tudom távolítani a bűneidet és a karmádat a jószívű gondolataidban. (taps) Valójában minden világi embernek van egy tiszta oldala. Ők tisztában vannak ezzel. Ez azt jelenti, mindegy, hogy mit tettél, és mindegy, hogy milyen foglalkozásod van, én ezen a módon kezellek téged. (taps) Talán ez a legnagyobb együttérzés, amiről az emberek beszélnek. Természetesen ez ennek a szintnek az élőlényei között testesül meg. Ezen a módon kezelem az embereket, ezen a módon bánok a világi emberekkel. De ha a világi emberek az effajta együttérzés hatása alatt, ennek a toleranciának a hatása alatt, amely túlmegy a hétköznapi emberek élőlényekkel szembeni cselekvési módján, még mindig ártanak a *Dáfának*, és vétkeznek azokkal a *Dáfá*-követőkkel szemben, akik megmentik őket, akkor a *Fofának* is megvan az ő méltóságteljes komolysága. Ha ezzel az együttérzéssel sem megy többé velük, akkor semmiféle remény sem létezik többé ezen élőlények számára.

Tudomásotok van a SARS-ról² Kínában. Akkoriban a régi erők úgy rendezték el, hogy Kínában 8 millió embert kell kiselejtezni. Ők nem tudják megbánni, és még mindig eltitkolják. Mivel az ember együttérző az emberekkel szemben, és még egy esélyt szeretne adni nekik, nem akarja, hogy olyan sok ember meghaljon. De nemcsak, hogy nem tudják megbánni, hanem még arra is használják a SARS-t, hogy *Dáfá*-tanítványokat üldözzenek, és hogy eltitkolják az igazságot. A hatalmon levők is hétköznapi emberek, ők is alá vannak vetve a mennyei büntetésnek. Az istenségek figyelmeztetik a világi embereket, és az emberek még mindig el akarják titkolni, úgyhogy a világi emberek nem tanulják meg a leckét, akkor hát várjatok még nagyobb mennyei büntetésekre! Ez azt is jelenti, ha én minden élőlényt a legnagyobb együttérzéssel kezelek, és ha némely élőlényeknél ez még mindig nem megy, akkor nem fogok többé törődni velük. Magától értetődően léteznek még más módszerek, hogy kezeljük őket. Akkor tehát ez azt jelenti, hogy a *Fofá* együttérző, de másrészt az istenségnek is megvan az ő méltóságteljes komolysága. Nem megengedett az embereknek, hogy tetszés szerint tréfát üzzenek az istenségek együttérzésével. Ez istenkáromlás.

Az utolsó *Fá*-magyarázatnál azt mondtam nektek, hogy némely tanulók olyan hibákat követtek el, amelyeket nem kellett volna elkövetniük. Valójában, amíg te állhatatosan és jól tanulsz a *Fát*, ha ki tudod javítani és újra jóvá tenni őket, te még mindig *Dáfá*-tanítvány vagy. Már elég, ha újra jól cselekszel. Ne vedd túl komolyan. Ha nagyon komolyan veszed a gondolataidban, ismét egyfajta nyomás keletkezik a megbánás és az aggodás miatt. Akkor megint ebbe a ragaszkodásba jutsz, és nem tudsz kijutni. Egy *Dáfá*-tanítvány egész művelési folyamata egy olyan folyamat, amelyben eltávolítja az emberi ragaszkodásokat. Mindegy, hogy mibe ütközöl, ha felismered azt, akkor azonnal javítsd ki. Ha elestél, akkor állj fel, és csináld tovább azt, amit egy *Dáfá*-tanítványnak csinálnia kell. Akkor a hibád egy olyan vizsgának számít, amelyen nem jutottál át sikeresen a művelés során. Csináld meg még egyszer. Egy további esélyt adnak neked, hogy átjuss rajta. Ez minden. A Mester nem fogja olyan fontosnak venni a dolgokat a művelési folyamatod közben. Ha azonban valaki nem tudja saját maga kisegíteni magát, és megismétli ugyanazt a hibát, akkor máshogyan fogják kezelni. Másrészt más ragaszkodásnak sem kellene keletkeznie azért, mert rosszul csinált valamit az ember.

Korábban a *Fá*-magyarázatnál nem mondtam nagyon kemény szavakat, mivel nem akartam akadályokat okozni a gondolataitokban, úgyhogy egy másfajta ragaszkodás keletkezzen. Emiatt nagyon ritkán magyarázom el a *Fát* egy egyedülálló tanulónak. Mihelyt elmagyarázom valakinek a *Fát*, és felmutatom neki a gyengeségeit, gondoljátok csak át, akkor nagyon nagy lesz a lelki terhe.

Mert ez az én számból jön. Ezért nagyon ritkán magyarázom el a *Fát* csak egyetlen valakire irányozva. A *Fá*-magyarázatnál általánosan és összefoglalóan magyarázom el azt. Ezenkívül számomra nem szükséges, hogy némely apróságokról és csekélyiségekről, valamint egyedülálló személyek olyan problémáiról beszéljek, amelyeknek nincs zavaró hatásuk az összes *Dáfá*-tanulóra és az összességre. Ugyanis a művelésnél a tanulók látni fogják egymás között, ők fel fogják mutatni a hiányosságokat. Még ha nem is tudják azonnal felismerni, mivel ragaszkodásuk van, fokozatosan fel fogják ismerni. Csak akkor beszélek, ha az összességnél és a *Dáfá* összhelyzeténél adódnak problémák, ha a *Dáfá*-igazolás helyzeténél vannak megbeszélendő problémák. Például a szárazföldi Kína némely területein jelenleg még mindig léteznek hamis *jingwenek*, amelyeket továbbadnak. Némely valaki ráadásul olyan makacsul ragaszkodik hozzájuk, hogy kívülről tanulja meg őket. Nemcsak kívülről tanulja meg őket, hanem még terjeszti is a tanulók között. Milyen ragaszkodás hajtotta hát őt, hogy ezt csinálja? Ebben rejlik valami, amihez makacsul ragaszkodik, és valami, ami megfelel az ő hétköznapi emberi szívének. Emiatt csinálja ezt. Te azt mondod, hogy szándékosan sabotálja a *Fát*, én azonban úgy találom, hogy ez nincs így. Pontosan azért csinálja ezt, mivel neki ragaszkodása és emberi szíve van, és ő azt csinálja, amit a gonosz akar csinálni, és zavarja a *Dáfá*-tanítványokat a *Fá*-igazolásnál.

Kanadában tulajdonképpen már több alkalommal vettem részt *Fá*-konferenciákon. (taps) Főleg három konferencia hagyott hátra valamivel mélyebb benyomást bennetek. Tudjátok, hogy az első alkalom pontosan a július 20-i esemény előtt volt; a második alkalom pont abban a szakaszban volt, amikor az elnyomás és az üldözés nagyon súlyos volt, ez Ottawában volt, egyszer odamentem. Ez alkalommal, ebben az időben, miközben a gonoszt nagy terjedelemben megsemmisítik, miközben a *Fá*-helyreigazítás eltávolítja a gonoszt, és nagyon gyors, fergeteges iramban töri át az emberi dimenziót, még egyszer találkozom veletek. Emiatt nagyon jelentőségteljes ez a három kanadai *Fá*-konferencia. (hosszas taps)

Lehet mondani, hogy a kanadai tanulók már nagyon jól csinálták ezt. Ez minden tekintetben megmutatkozik. A döntő dolog a jó összehangolásban rejlik. A *Dáfá* igazolását nagyon ritkán befolyásolja egyedülálló személyek ragaszkodása. A gyakorlók között szintén ritkán fordul elő, hogy valaki fenntartja a saját véleményét, és ezáltal belsőleg elzárkózik. Csak ritkán adódnak súrlódások a tanulók között. Viszonylag jól összehangolódnak egymással, ezért érhetik el, hogy a *Fá*-helyreigazítás helyzete olyan jó. Természetesen Kanada még egy különleges hely. A kanadai kormány és a nép nagyon nagy támogatást és szimpátiát fejezett ki a *Dáfá* és a *Dáfá*-tanítványok iránt. Ezért köszönetet kell mondanunk a kanadai népnek és a kormánynak. (erőteljes taps)

Ha visszapillantva megnézzük ezt a három konferenciát, nagyon világosan látjuk a különböző helyzeteket. Kanadában háromszor találkoztam a tanulókkal. E három alkalom közben a helyzet nagyon erősen megváltozott. Ezt ti is láttátok. Az üldözés kezdetén a nyomás nagyon erős volt. Amikor 1999. július 20-a előtt Kanadában magyaráztam a *Fát*, sok szavam utalás volt a világi emberek számára, és a világi emberekkel is megosztottam őket. Az embereknek van egy tiszta oldaluk. Amikor a *Fát* magyarázom, nemcsak az embereknek magyarázom el, a különböző szinteken levő Én-ek a különböző szintek élőlényeinek is elmagyarázzák. Mert minden, ami itt az emberiségnél történik, nem egyedülálló. Ez az égi jelenségek változásának a visszatükröződése a legalacsonyabb szinten. Ez úgy van, ahogyan már korábban mondtam, hogy a különböző szinteken az alapelvek különbözőek, a magasabb szinteken levők számára az alacsonyabb szintek alapelvei helytelenek, azonban a különböző szintek alapelvei önmagukban véve alapelvek. De egy dolognak különböző állapotai, visszatükröződései és mércéi vannak különböző szinteken. Minél magasabb, annál közelebb jut az igazsághoz. Mindazonáltal az alapelvek egy egészként húzódnak át fentről lefelé. Amikor különböző szinteken mutatkoznak meg, ezek különböző szintek alapelvei. A mindenkori szinten levő élőlényeknek megvannak az ő különböző állapotaik és megértéseik az alapelvek számára. Minél alacsonyabb, annál alacsonyabbak a követelmények, annál rosszabbul viselkednek az élőlények. Az emberiség legalacsonyabb szintjén az élőlények pont ezen a módon viselkednek. A gonoszhoz is itt van a legközelebb. Ebben a gonosz üldözésben a régi erők nagyon konkrét elrendezéseket tettek. Én itt azon vagyok azokkal az igaz istenségekkel, akik a *Fát* védik, hogy gátoljuk a gonoszt. A régi erőknek is megvannak az elrendezéseik. Valójában a gonosz is meg van zabolázva. Ha a gonosz kibontakoztatja a gonoszságát, úgy mutatkozik meg, mintha legyőzhetetlen lenne. Ha valóban belefog valamibe, nagyon gyenge. Természetesen, ha a gonosz emberek gonosznak mutatják magukat, ameddig a *Dáfá*-tanítványok hézagmentes őszinte gondolatai erősek, a gonosz

emberek félénknek érzik magukat. Még az őszinte gondolatok is gátolják őket. Ilyen az állapot. Az egész szempontjából nézve a gonosznak nem sikerülhet, hogy mindent megcsináljon, amit csinálni akar. Mert végül is az istenségek tartják ellenőrzés alatt a dolgokat. Ámbár a régi erőknek megvannak az elrendezéseik, csak egy olyan állapotot akarnak létrehozni, amire szükségük van. Ezenkívül a régi erőknek az sem sikerült, hogy tetszés szerint kibontakozzanak. Mert az, amit én akarok csinálni, és az igaz istenségek általi akadályozás ahhoz vezet, hogy sok dolog, amit a régi erők akarnak csinálni, nem valósulhat meg.

A régi világegyetemnek megvannak a régi alapelvei. Mielőtt a *Fát* helyreigazítják³, egy élőlény sem láthatja a dolgokat a *Fá*-helyreigazítás után. Ő az új *Fá* igaz megjelenését sem láthatja, mert nem méltó erre. Ha valóban látja az új *Fá* és az új világegyetem megjelenését, akkor hasonló egy új élőlényhez. Magától értetődően az új *Fá* szerint fog cselekedni. Ők nem láthatják ezt, mivel a régi világegyetem élőlényeihez tartoznak. Azt a jövőt, amely nem a régi világegyetemhez tartozik, nem láthatják. Ez a fajta jövő nem az, amit a régi világegyetemben rendeztek el a történelemben. Abban léteznek gyors és lassú idők, valamint a különböző dimenziók különbségei. A régi világegyetem istenségei ezt figyelemmel kísérhetik. Az új másik világegyetemben az időket, dimenziókat, élőlényeket, mechanizmusokat, a *Fát* – mindent újólal rendeznek el, egyáltalán nem létezik kapcsolat a régi világegyetemmel. A régi világegyetem élőlényei ezt nem láthatják. Ez túlmegy minden istenség képességein. Ők a régi *Fá* és a régi világegyetem elrendezéseinek megfelelően akarnak cselekedni, azt csinálják, amit csinálni akarnak. Sok dolgot valóban nagyon nehéz megváltoztatni. Néha csináltak vele valamit, de ő azt hiszi, hogy erre nem léteznek okok, és nem meri megcsinálni. Ők pusztán ennek az időszaknak az élőlényei. Ő pontosan azt hiszi, hogy ez helyes. Ha ők semmit sem csinálnak, akkor ez már a legjobb magatartásmód.

Valójában még mindig a régi erőknek ez a bandája az, amelyik zavarja a *Fá*-helyreigazítás dolgait. A gigantikus világegyetemben sokkal több élőlény nem vesz részt ebben, ők egy megfigyelési állapotban találhatók. Amikor azonban a *Fá*-helyreigazítás egész gigantikus áramlata átjön ide, a *Fá*-helyreigazítással minden elintéződik, mindegy, hogy ők figyelemmel kísérik-e vagy részt vesznek benne. Azokat, akiket hasonlítani kell, hasonlítani fogják. Azok, akiknek jóságos megoldást kell találniuk, jóságos megoldást kapnak. Azok, akiket nem lehet hasonlítani, és nem kaphatnak jóságos megoldást, és akiknek alacsonyabb szintekre kell esniük, alacsonyabb szintekre esnek. Azokat, akik büntetettek követtek el, és le kell taszítani, le fogják taszítani. Azt mondom, nem is olyan egyszerű és nem is olyan könnyű belépni a jövőbe. Mert a jövő nem tartozik ennek az időszaknak az élőlényeihez. A régi ismeretek szerint, ezen időszak élőlényei számára egyáltalán nem lehetséges, hogy belépjenek a jövőbe, hogy belépjenek a következő időszak égitesteibe, amelyekhez nem tartoznak. Mivel a jelenlegi *Fá*-helyreigazításnál mindent és minden élőlényt is a legnagyobb együttérzéssel kezelek, ezért ezeket az élőlényeket hasonlítás által akarom átvinni a túloldalra a régi világegyetemből, és a világegyetem *Fá*-helyreigazításának a dolgát megcsinálni. Máskülönben ezen időszak élőlényei egyáltalán esélyük sincs, hogy belépjenek a jövőbe. A jövő nem tartozik hozzájuk. Nem tartozik a mostani élőlényekhez. Ezért, ha be akarnak lépni a jövőbe, meg kell felelniük a jövő követelményeinek.

Természetesen mostani élőlényként ezt nem lehet elérni. Szintén csak nagyon nehezen lehet megfelelni nekik. De van egy dolog, az én *Fámat* még terjesztik. A különböző szintek összes élőlénye tudja ezt. Sok élőlény van azon, hogy tanulja, és szemügyre vegye. Minden szinten létezik a „*Zhuán Fálun*”. A mindenkori szintek alapelvei másak. A benne lévő szavak másnak tűnnek. Ezek mind az új világegyetem különböző szintjeinek az igaz alapelvei. Sok élőlény van azon, hogy olvassa és aktívan hasonuljon hozzá. Mert ez még sohasem létezett a múltban, a menny és a föld teremtmése óta. Egyetlenegy élőlény sem mert csak egyszer is gondolni rá. Ilyen hosszú történelmet futhat át. Mert ez a történelem nem tartozik ennek az egész világegyetemnek a mostani élőlényeihez. A történelemben minden és a világegyetemben levő élőlények ebben a környezetben léteznek, és ez az a történelem, amelyben egy olyan környezetet bocsátanak rendelkezésre, amelyben az élőlények létezhetnek. Ha ők valóban belépnek a jövőbe, amelyik nem tartozik ehhez a történelemhez – valójában ennek egyáltalán semmi köze hozzájuk. Nincs úgy, mint a régi világegyetemben: ha a különböző szintek kozmikus égitestei már nincsenek rendben, akkor megsemmisítik őket, és aztán újakat teremtenek. Bár ez a folyamat pontosan úgy néz ki, mint az a folyamat, amelyikben az élőlények a gigantikus világegyetemben különböző szintek új és régi világegyetemeit hagyják létrejönni vagy semmisítik meg, valójában egyáltalán nem ugyanaz. Mindegy, hogy hogyan

semmisítik meg a világegyetemben a különböző világegyetek égitesteit, és aztán hogyan keletkeznek megint újból, a keletkezés és megsemmisítés ennek a világegyetemnek egy magas szinten levő még magasabb élőlényének egyetlenegy gondolatából és a képességeiből származik. Ez azt jelenti, hogy ő még mindig a korábbi világegyetem mércéit és elrendezéseit követi. Mert még nagyobb élőlények számára az odalent levő égitestek a testük részét képezik. Ha bármelyik sejt kiválasztódik az anyagcserénél, és azután újra keletkezik, akkor ezek még mindig a saját mechanizmusai és tulajdonságai, ezek még mindig a saját világegyetemének a dolgai, mindezt ő csinálja. Ha viszont az egész világegyetem valóban nincs többé ott, akkor úgy néz ki, mintha ez az élőlény meghalt volna. Ha később valamikor egy új élőlény keletkezik, akkor egyáltalán semmi köze ahhoz az élőlényhez, amelyik meghalt. Amiről itt beszélek, az nem olyan, mint amit korábban mondtam, hogy az összellelem úgy hagyja el a testet, mintha levetné a ruháját, és újat venne fel. Ez a kapcsolat nem áll fenn. Ennek egyáltalán semmi köze a múlthoz.

Az élet háromrétűsége⁴ feloszlik, semmi sem létezik többé. Bármilyen magasak is az élőlények, nem léteznek többé. E világegyetem minden élőlénye számára és e gigantikus mennyboltozat végére ez a fogalom üres. Mind össze vannak zavarodva, és egyik sem érti ezt, senki sem tudja ezt felfogni. Még ha ki is szélesítik a képzelőerejüket, ők csak ezen időszak és e világegyetem élőlényeinek és teremtményeinek a bölcsességén belül gondolkodhatnak és tudhatnak meg valamit. A *Fá*-helyreigazítás, egy ilyen nagy dolog, számukra ráadásul a nullával egyenlő. Ezenkívül a *Fá*-helyreigazítás összes dolga teljesen meglepő minden élőlény számára. Tudják, hogy azok az alapelvek, amiket elmagyaráztam, jók. De a régi alapelvek is ott vannak. Ezenkívül őket a régi alapelvek romlásának és megsemmisítésének a szakaszában teremtették meg. Ezért a *Fá*-helyreigazításnak az a követelménye minden élőlény számára, hogy ne tegyen semmit.

A legszerencsésebbek azok az élőlények, akik egy ujjukat sem mozdították meg a *Fá*-helyreigazítás során. Ők csendben nézték. Mert mindnyájukat meg szeretném váltani, és mindezeket az élőlényeket szeretném hasonlítani és beléptetni az új világegyetembe. Mindazonáltal a régi erők látták, hogy sok élőlény sok büntetést követett el a történelemben. Azon a véleményen vannak, hogy ezeket az élőlényeket már nem lehet megváltani és megtartani. Arról is meg vannak győződve, hogy irányíthatják a *Fá*-helyreigazítást, úgyhogy a *Fá*-helyreigazításom közben az ő elrendezésük szerint fogják kiselejtezni ezeket az élőlényeket. Ami a világ élőlényeit illeti, miért hagyják a gonosz rendőröket, hogy olyan kegyetlenül és brutálisan járjanak el? Miért engedik az alacsony szinteken levő gonosz dolgokat gonoszságot elkövetni? A céljuk az, hogy kiselejtezzenek némely világi embereket és azokat a tanulókat, akikkel nincsenek megelégedve. Olyan nagy bűnöket követtetnek el mind a bűnözőkkel, mind azokkal, akik ellen gonoszságot követtek el. Azok, akik valamivel magasabb szinten vannak, nem csinálnak ilyesmit közvetlenül. Úgy vélik, hogy ők istenségek, és hogy ők szentségesek és tiszták. Nem szeretnék a kezükkel közvetlenül a szemétkupacba markolni és abban körbevájálni. Mert ha bejutnak, ők is leesnek. Ezért irányítják az egyik szint élőlényei a másik szinten levőket. A különböző szintek régi erői szintről szintre zavarják a *Fá*-helyreigazítás dolgait. Ezért a gonosz élőlények még gonoszabbnak mutatkoznak meg az embervilágban. A *Fá*-helyreigazítás még sohasem létezett a történelemben. Mindegy, hogy milyen veszélyes és rossz, a *Fá*-helyreigazítás egy sorsszerű alkalom az összes élőlény számára, amelyik még sohasem létezett. A *Fá* már régóta létezik. Én pontosan ezzel a kívánságokat teljesítő és harmonikus *Fával*, amelyik még sohasem létezett a történelemben, tehát ezzel a legjobb *Fával* jöttem. (erőteljes taps)

Ami azokat a *Dáfá*-tanítványokat, akik a *Fá*-helyreigazítás miatt jöttek, és az egész világegyetem összes lényét illeti, ők csak azon vannak, hogy kivitelezék a konkrét megvalósítást és megváltást ezen a *Fán* keresztül. Ez azt jelenti, hogy ez a *Fá* már régóta itt van. A kérdés csak az, hogy az összes élőlénynek hogyan kell cselekednie ennek a *Fának* megfelelően – az én szavaimmal: hogyan hasonulnak ők hozzá. Ez csak egy folyamat. Korábban azt mondtam, hogy senki sem szabotálhatja ezt a *Fát*. Az nincs úgy, hogy én valamilyen *Fát* teremtek a cselekvésnél. A *Fá* már itt volt. Csak arról van szó, hogyan hasonul az összes élőlény a *Fához*. Minél nagyobb egy élőlény bölcsessége, annál nagyszerűbbnek érzi magát. Bármilyen nagy is egy élőlény bölcsessége, létezik olyan igazság, amit nem láthat a szintjén. Mindegyik gondolat, amit a *Fá*-helyreigazításról teremt, nagy kihatással lehet rá. Egyetlenegy gondolata odavezethet, hogy az élőlények szintről szintre bűncselekményeket kövessenek el a *Fá*-helyreigazítás ellen, ezért ő saját maga is bűncselekményeket követ el a *Fá*-helyreigazításnál. Mindegy, hogy milyen nagyok az élőlények, ezzel a problémával szembesülnek. Mert ennek a világegyetemnek egyetlenegy élőlénye sem tartozik a jövő

világegyetemhez. Mindegy, hogy milyen nagyok az igazságok számukra, nem láthatják a lényegét. Ezért ez a világegyetem legeslegutolsó élőlénye számára egy nagy katasztrófa. Mihelyt egy gondolatot teremt magának, nehezen kerülheti el ezt a katasztrófát. Itt emberi szavakat használtam, hogy ezt leírjam, így én azt mondom, hogy ez egy katasztrófa, mert ha a *Fát* nem igazítanak helyre,⁵ az összes élőlény megváltása sem létezne. Mindabban, amit újólá teremtene, semmi sem létezne a régi világegyetemből. Ezért valójában ez a legnagyobb irgalmasság a világegyetem összes lényével szemben. (taps)

Tudjátok, hogy a világegyetemet, az égitesteket, és a nagy mennyboltozatban különböző szinteken levő élőlényeket egy magas szintű istenség egyetlenegy gondolata teremtette meg. Ráadásul miközben ezeket a szavakat mondom, némely élőlények odafent ülnek, és még önteltek is. Azt hiszik, hogy mindezt az ő egyetlen gondolatuk teremtette meg. Azok, akik felettük állnak, még meg is mosolyogják őket: „Ők az én egyik gondolatomból jöttek létre.” És azok, akik még magasabbak, ugyanígy gondolkoznak, mert egyik sem tudja közülük, hogy felettük még magasabb urak léteznek. Én vagyok azonban az, aki valóban megnézi és megmosolyogja őket. (taps) Számukra a jelenlegi *Fá*-helyreigazítás a legnagyobb lehetőség és együttérzés. De ők mindannyian irányítani akarják mindezt. Azt hiszik, hogy a legjobbat birtokolják, és hogy azon vannak, hogy segítsenek nekem a *Fá*-helyreigazításnál. Még rám is akarják kényszeríteni a legjobb dolgukat. Gondoljátok csak át, ők ezt felém tolják, milyen nagy az ellenerő, amit okoznak nekem? Milyen nagy az akadály? Ha nem fogadod el a dolgaikat, azt gondolják: „Te nem akarod a legjobbat, akkor ez semmi más, mint hogy elpusztítod ezt a világegyetemet és a jövőt.” Pontosan így gondolkodnak. Mert nekik mármost csak ilyen nagy bölcsességük és csak ilyen sok felismerésük van.

A régi erők rendszerében a különböző szintek szinte minden élőlénye így gondolkodik, és mindannyian így cselekszenek. Ez akadályokat okozott a *Fá*-helyreigazítás számára. Ez az ő egyetlen gondolatuk a világegyetem legalacsonyabb szintjén mutatkozik meg, és a legrosszabb reakciót váltja ki. Minél alacsonyabban van, minél rosszabbak az élőlények, annál rosszabbak és gonoszabbak azok a dolgok, amiket csinálnak. Valójában az egész üldözés innen ered. Amikor éppen most a különböző szintek élőlényeiről beszéltem, tulajdonképpen már nem a gigantikus égitestekben levő élőlényekre gondoltam. Én a fő testekről, királyokról, még nagyobb fő testekről és a különböző gigantikus égitestek királyainak a királyairól beszéltem. Ezekről az élőlényekről beszéltem. Hány istenség, buddha, *dao* és élőlény létezik a mennyboltozatban különböző szinteken? Nem szükséges róluk, a tetteikről és a konkrét cselekedeteikről beszélni. Mert mindez a fő testük tetteire vezethető vissza.

Mert a világegyetem túl nagy. Ha a Mester erről beszél, az nagyon nagy, és nagyon magasan magyarázza el, mert ezek olyan dolgok, amelyek most rám várnak. Én is éppen azon vagyok, hogy elintézzem ezeket a dolgokat. Ha ezek a hétköznapi emberek világában tükröződnek vissza, ezek ilyen magas szintű élőlények tetteinek a visszatükröződései. Én nem tetszés szerint magyarázom a *Fát*. Nekik is elmagyaráztam az igaz alapelveket. Nekem ezekre a dolgokra irányulva kell elmagyaráznom. Ha ezt itt lent hallja az ember, nagyon magasan hangzik. De ti, akik itt ültök, mindannyian *Dáfá*-tanítványok vagytok. Végére is nincs úgy, hogy a hétköznapi embereknek magyarázok valamit. Valójában a hétköznapi embereknek nagyon is nehezére esik, hogy megértsék azt, amit ma magyarázok el. De az emberek érezni fogják a jószívűségemet és az energiát. Érzékelni fogják, hogy ez előnyös számukra. Ámde csak a *Dáfá*-tanítványok érthetik meg valóban a szavaimat. (taps)

Mivel még nem ebédeltetek, már nem szeretnék sokat beszélni. (hosszas és erőteljes taps, hogy visszatartsák a Mestert)

Valójában, mindegy, hogy mennyit magyaráztam el, nektek a gyakorlatban kell művelnetek magatokat. Ez áll az első helyen. Ne becsüljétek alá a *Fá*-konferenciákat. Ez egy része a *Dáfá*-tanítványok teljes művelési folyamatának. (taps) Azt akarjátok, hogy még magasabban, még többet és még konkrétabban magyarázzam el. De valójában a művelésnél továbbra is egyik lépést a másik után kell megtennetek. Ezért a *Fá*-helyreigazítás vége előtt teljesen ki kell használnotok a maradék időt, hogy minden olyan dolgot, amit a *Dáfá*-tanítványoknak csinálniuk kell, szilárdan és jól csináljátok. Csupán akkor vagy a jövő és a legnagyobb dolog felé vezető úton. Egy esélyt sem kellene elszalasztanotok, és egy hibás lépést sem kellene tennetek.

Az is nagyon nehéz, hogy – olyan jól, mint lehetséges – továbbmenjetelek. A művelés során pontosan úgy van, hogy ti újra és újra elestek, megint felálltok és aztán továbbmentek. Mindazonáltal ez a társadalom, ez a valóság, amelyet az emberi tudomány teremtett, nagyon csábító; ezért a hétköznapi emberek e társadalmára való tekintettel nagyon nehéz helyesen kezelni a kapcsolatokat a gyakorlók és a hétköznapi emberek között. Az is nagyon nehéz, hogy kiugorjatok a ragaszkodás különböző fajtáiból. De bárhogyan is, *Dáfá*-tanítványként te pontosan őszinte gondolatokat hordozol a szívedben, és megpróbálsz lehetőleg jól csinálni azt, amit csinálnod kell. Ti – olyannyira, mint lehetséges – szintén a hétköznapi embereknek megfelelően művelitek magatokat. Nem szükséges szerzetessé válnotok, nem is szükséges szerzetesként viselkednetek. A forma szempontjából ez valójában már a legegyszerűbb. De a *xinxing* megemelésénél semmi esetre sem szabad hanyagul cselekedni. Némelyek érezhetik a megemelkedésüket és a növekedésüket, és némelyek nem feltétlenül, némelyek ráadásul nem érezhetik olyan világosan. Mindezt azonban teljesen szigorúan kell venni. Mihelyt egy részt készre műveltél, hasonlultatják számodra, és átmegy a túloldalra. Ezért ezen az oldalon mindig úgy találod, hogy látszólag nem emelkedsz meg sokat. Mert a felszínen levő változások nagyon kicsik. De a lényeges változások nagyon nagyok. Ezért ebben az állapotban biztosított, hogy művelheted magad és megemelkedhetsz. Ez biztosítja, hogy még akkor is, ha a művelés során tévedésből le is esél, nem esel egy alacsonyabb szintre. Mert a készre művelt részt már leválasztották. Mivel már leválasztották, a készre művelt rész és az emberi test nem fognak egyidejűleg hibákat elkövetni. Ezért a szint nem fog olyan könnyen leesni. Ez a normál művelésre vonatkozik. Azok, akik a döntő pillanatban átváltak az ellenkező irányba, és a *Dáfát* és a *Dáfá*-tanítványokat üldözik, kívül állnak ezen. Mindazonáltal művelőként semmi esetre sem cselekedhetsz felületesen a *xinxing*gel szemben felállított követelmények megemelésénél és a ragaszkodások elengedésénél. Ennél semmi esetre sem szabad lejjebb engedni a mércét, mivel az embernek viselnie kell a felelősséget a jövő, a jövőbeli világegyetem és minden jövőbeli lény iránt. A jövőben sok *Dáfá*-tanítvány nagyon magas élőlényvé válik, nagyon sok élőlényt fog tartalmazni, sőt számtalan élőlényt. Ezért a világegyetemnek és az égitestnek az a rétege nem tartana sokáig, ha a mércéidet lejjebb engednék. Ezért mindenképpen el kell érni a mércéket.

De nem kellene megint aggódnod, mert a Mester ezt mondta. Én sohasem kényszerítettelek benneteket. Te – olyannyira jól, mint lehetséges – a hétköznapi emberek társadalmi állapotának megfelelően művelheted magad. De művelőként tudnod kell, hogy hogyan kell cselekedned. Csináld lehetőleg jól, felelj meg lehetőleg egy művelő mércéjének. Nagyon ellene vagyok annak is, hogy megint azonnal aggódik az ember, mihelyt a Mester szavait hallja. Ha aggódik az ember, megint a végletekbe megy, és semmi mást sem csinál többé, mint a *Fá*-helyreigazítás dolgait. Ez nem megy. Mert az az út, amit a mai *Dáfá*-tanítványok járnak, pontosan a jövőbeli emberek művelési útja.

Láttátok, milyen hatásokat fejtenek ki a vallások a társadalomban, amikor az emberi erkölcs hanyatlak. Nem válhatnak meg embereket, és még az emberek őszinte hitét is megrontják. Ami egy lelkeszt, egy szerzetest, egy apácát vagy egy művelőt illet, a hétköznapi emberek az istenségekbe vetett reményüket, a hitüket és a reményeiket rájuk bízták. Ha ezek az emberek nem cselekszenek jól, akkor nem csak arról van szó, hogy ők saját maguk nem csinálták jól; ha egy művelési közösség, egy vallás nem őszinte, akkor nem csak arról van szó, hogy saját maga nem őszinte. Ez ahhoz vezethet, hogy az egész társadalom megromlik, és hogy az emberek nagy tömege ütközik problémákba. Egyidejűleg az ő hitetlenségük az istenségekben a legszánalmasabb és legszomorúbb dolog azon élőlények számára, akik hisznek az istenségekben. Ezért nagyon valószínű, hogy a jövőben már nem fog létezni a vallásnak ez a formája. Az emberiség jövőbeli tankönyveit talán átszövik a *Fá* tényezői. Azok, akik a társadalmi tevékenységekben jól és ráadásul még jobban tudnak cselekedni, valószínűleg már a művelésnél vannak. Ha ti most mindarra, amit csináltatok, visszapillantotok, akkor mindez nincs így? A világban a *Dáfának* nincs olyan formája, hogy egyfajta társadalompolitikává válhatna.

Én a jövőből mindennel a legegyszerűsebb utat fogom járatni. Ezért az emberek szerencsével is rendelkeznek a jövőben. Mivel ezt az emberi társadalmat a jövőben megtartják, ez is egy szerencse a jövőbeli élőlények és különböző szintek minden jövőbeli élőlénye számára. Mert ez egy esély. Ez egy része annak, ahogyan a *Dáfá* az élőlényeket harmonizálja. Ezért a jövőbeli emberi társadalomban a mostanihoz képest nagyon nagy változások és különbségek fognak létezni. Nem megmondta sok ember, hogy a jövőbeli embereknek szerencséjük van? Korábban a művelés nagyon nehéz volt a művelők számára. Sok ember, aki művelni akarta magát, kigondolt magának egy módszert:

szenvedést elviselni, szenvedésben művelődni. A szenvedésben való művelésnél el lehet távolítani a karmát. Mert hát a művelésnél van az ember. Ezért tud megemelkedni. De még akkor is, ha a legnagyobb erőfeszítést is teszi, a szint nagyon korlátozott. A legtöbben nem tudtak túljutni a három világgörön, mivel nem létezett *Fá*, ami irányította volna őket a művelésnél. Nem ismerték a *Fá* mércéit és követelményeit a különböző szinteken. És a különböző szintek élőlényei is csak nagyon nehezen tudták viselni értük a felelősséget. Az nincs úgy, hogy az istenségek nem irgalmasak velük szemben. Az ok erre az, hogy a kölcsönös hatás és ellenhatás⁶ elve hat a világegyetemben. Ha valakinek egy gondolata támad, különböző pozitív és negatív tényezők jönnek létre. Ha neked egy jószívű gondolatod van, létrejön a rosszindulatú is; ha neked egy rosszindulatú gondolatod van, az is hatni fog. Ezért sok művelő azt mondta: „A jó és a rossz egy gondolatból fakad.” Ki tudja valóban megérteni ennek a mondatnak az igazi alapelvét? Az istenségeknek nem szabad könnyelműen cselekedniük. Az emberek megváltásának a dolga nem csekélység. Jézus embereket váltott meg, és egy ilyen nagy, jó dolgot csinált, de miért akarták a mennyei élőlények mindezt irányítani? Miért akarták keresztre feszíteni? Úgy nézett ki, mintha ő az emberekért szenvedett volna. Miért kellene szenvednie egy istenségnek az emberekért? Miért nem törődtek ezzel a még magasabb szintek istenségei? Miért nem távolíthatják el az istenségek közvetlenül az emberek bűneit? Korábban ezek voltak az alapelvek a világegyetemben. Egyszerűen így volt minden. Véleményem szerint a régi világegyetem *Fájának* hiányzott ebben a tekintetben a bölcsessége. Ezért a következő alkalommal nem lesz többé így. A jövőben sok nagyon nagy változás fog létezni, ezért ez nagyon szép minden élőlény számára, és a gonosz nem fog többé olyan gonosz lenni.

Viszonylagosan azonban, bár a kölcsönös hatás és ellenhatás alapelve a jövőben már nem olyan abszolút, azért még mindig létezni fog. Még mindig léteznek pozitív és negatív élőlények. Ha ez a legrosszabbhoz és a legalacsonyabb szintre jut, ámbár összehasonlítva a korábbi legalacsonyabb szinttel már nem olyan gonosz, de a legalacsonyabb szinten még mindig rossz. A jövőbeli embereknek szerencsében lesz részük, ezt csak a mai emberekhez képest gondolják így. Lesznek dolgok, amelyek karmát hoznak létre. Szenvedés is fog létezni, hogy eltávolítsák az emberiség karmáját. Ezért fognak létezni háborúk, járványok és katasztrófák. Ez teljes bizonyossággal így van. Máskülönben az embereket megsemmisítik, ha nagy karmájuk van, és nem távolítják el és egyenlítik ki szenvedésen keresztül. Ha az emberek semmit sem szenvednek el, ők azt sem értik meg, mi a boldogság. Itt az embereknél nem jöhet létre mennyország. Az ember pontosan azért művelheti itt magát, mivel létezik szenvedés. Ha nem cselekszik jól, még karmát is hozhat létre. Ezért az emberi társadalom örökre egy különleges környezet marad.

A legnagyobb szerencse adása az embereknek azt jelenti, hogy a jövőbeli emberek mércéi nem lesznek olyan alacsonyak, mint a maiak mércéi. Pontosan ez a legnagyobb együttérzés. (taps) Többé semmi sem lesz olyan gonosz. A környezet is viszonylag jobb lesz. A szenvedések sincsenek többé olyan alacsony színvonalon. Minden azon az alapon marad, amelyen a mércék magasabbak, mint a mai emberiségéi, és a *Fának* ezen a szintjén minden stabil marad. Innen eredően, ami a jövőbeli embereket illeti, azoknak, akik beléphetnek a jövőbe, szerencsében van részük. Miért? Mert a *Dáfát* itt terjesztették. A *Dáfá* miatt teremtették meg ezt a helyet. Az itteni élőlények is adtak érte valamit. Ez az ő érdemüknek is számít, hogy a történelem a mai állapotig fejlődhetett. Ezért a jövőbeli élőlényeknek és embereknek boldogságot kell adni.

Természetesen a kérdés nem egyedülálló. A világegyetemben minden kiegészíti és támogatja egymást. Kapcsolatban állnak egymással és harmonizálók. Ebben léteznek még más tényezők és okok. Ez azt is jelenti, hogyha a világban ilyen változások léteznek, akkor valójában az egész világegyetem különböző szintjei és dimenziói is ennek megfelelően fogják megemelni a színvonalukat. Mindegyik szint – mivel a három világgör mércéje megemelkedett, gondold csak át, te nem emelkedhetsz fel olyan messzire, míg egy sorba állítanak az istenségekkel. Ezért az ottani istenségeknek is meg kell emelkedniük. Az sem megy, ha ennek a szintnek az istenségei egy másik szintre emelkednek, akkor a másik szint istenségeinek is meg kell még emelkedniük, ez azt jelenti, hogy az összes szint mércéit meg fogják emelni. Akkor ez azt is jelenti, hogy mindegyik szint környezete jobb lesz. Természetesen, hogy el lehessen érni ezt a pontot, a mennyboltozat mechanizmusainak, a *Fá* bölcsességének és képességeinek el kell érniük ezt a pontot. Csupán akkor lehetnek az élőlények létformái minden tekintetben szépek.

Ami a *Dáfá*-tanítványokra vár, az az, hogy ők lesznek a legjobb élőlények a jövőben. Ezért a *xinxing*etekkel szemben felállított követelményeknél és annál a mércénél, amelyet művelőként elérhettek, nem szabad hanyagul cselekednetek. A mércéket feltétlenül el kell érni.

A *Fá* azt a követelményt állítja fel veletek szemben, hogy lehetőleg alkalmazkodjatok a hétköznapi emberek eme társadalmának az életmódjához. Annak érdekében, hogy meg tudjatok élni, nem szabad azt a benyomást keltenetek másokban, hogy furcsa emberek vagytok. Bár nálunk sok szerzetes és apáca létezik, aki műveli magát, de valójában a vallás is a mai emberi társadalom állapotának egyik formája. Így nézve az az út, amit jártok, valójában egy alap a jövőbeli élőlények számára. Mindez nem arra szolgál, hogy egy kísérletet hajtsanak végre veletek. A *Fá* már régóta létezik. Ti ültetitek át a gyakorlatba. Ez csak egy ilyen folyamat. A *Fá*-helyreigazítás dolga teljes bizonyossággal sikerülni fog. Talán már megtudtátok különböző próféciaíkból vagy képességekkel rendelkező emberektől, hogy az emberiség ezt vagy azt a katasztrófát élné át. De egyik sem merte azt mondani, hogy a *Fá*-helyreigazítás dolga nem sikerülne, mert ez teljes bizonyossággal sikerülni fog. Mert mindegy, hogy egy élőlény a gyakorlatban elérheti-e a *Fá* vele szemben felállított követelményeit, a *Fá*-helyreigazítás biztosan sikerülni fog. Mert ha az emberek nem juthatnának át a *Fá*-helyreigazításnál, akkor a *Fá* újólág megteremtene minden élőlényt. Bármi is hiányzik, az benne van a *Fában*, mert az valami kész dolog. Ha mi együttérzésről beszélünk, nevezetesen én úgy szeretném hasonlítani a régi korszak élőlényeit, hogy ezek az élőlények beléphessenek az új korszakba. Pontosan ez az, amit csinálni akarok.

A történelem során az emberek hallották, hogy a különböző szintek élőlényei együttérzésről beszéltek, együttérzés, még a nagyon magas szintek istenségei is együttérzésről beszéltek, de nekik mindnyájuknak megvannak a mércéik az együttérzés számára, ők azonban nem mehetnek túl a gondolataikon, felismeréseiken és szintjeiken. De még sohasem létezett ilyen nagy együttérzés a *Fá*-helyreigazításban az egész világegyetem összes élőlénye számára. Mit jelent „a Buddha kegyelme végtelen”? (erőteljes taps) Természetesen a jövőbeli emberek látni fogják, hogy a *Dáfá*-tanítványok minden lényt megmentenek. Miután sikeresen műveltétek magatokat, a jövőben az élőlények is tudni fognak a ti végtelen Buddha-kegyelmetekről. De a jövőben az emberek semmit sem fognak tudni rólam, csak ti tudhattok rólam. Mert az élőlényeknek semmit sem szükséges tudniuk rólam, valójában ők nem is méltók rá. Elegendő, ha tudnak rólatok. Tulajdonképpen senki sem ismer engem. Senki sem fog ismerni a jövőben sem. (a Mester nevet) (erőteljes taps)

Az élet nagyon bonyolult. Valójában a gyakorlatban én már átmentem azon a folyamaton, amelyikben egy ember istenséggé válik. A fizikai testem már a *Fálun* világot irányítja. Ezenkívül a jövőben sok korábbi ént fogtok látni. Akkor talán úgy fogjátok tartani, hogy ők én vagyok. Valójában az élőlények számára nagyon nehéz, hogy megtudjanak valamit az igazi fő testem lényegéről, vagyis az igazi énemről. De én mindent tudok rólatok. (a Mester nevet) (hosszas taps)

Amikor idejöttem, átfutottam azt a folyamatot, amelyben szintről szintre lejöttem. Egy nagyon magas istenség rendelkezik a háromrétűséggel⁷. Különböző szinteken különböző fogalmak és megértések léteznek a háromrétűség számára. Nagyon magas szinteken, ahol létezik az alak, a háromrétűség az igazi testet, az igazi szellemet és a gondolatokat jelenti – ez a háromrétűség. Így van ez nagyon magas szinteken. Még magasabb szinteken ez már nincs így. Ott a gondolatok és a test egyek, nem létezik semmi különbség a kettő között. Én arról a szintről beszélek, ahol az istenségeknek alakjuk van. Ott az igazi test, az igazi szellem és a gondolatok képezik a háromrétűséget.

Amikor kezdetben lejöttem arra a szintre, ahol létezik az alak, elkezdtem kialakítani az igazi testet. Aztán lépésről lépésre bementem a gigantikus égitestekbe, és tovább jöttem lefelé. Mindegyik alkalommal kizárólag igazi testként jöttem le. Ez azt jelenti, hogy az igazi énem az én igazi testem. Mindig azt mondtam nektek, hogy az abszolút legfelszínesebb, az igazi bőr, én saját magam vagyok. Mert mindegyik szinten a legfelszínesebb felszínként és az igazi testként vagyok. Itt az embereknel is létezik az igazi test a fizikai testemben. (taps) Ezért a történelem múltjában a különböző szinteken sok igazi szellememet hagytam hátra. Ők mindannyian a korábbi időkből való igazi szellemeim a különböző szinteken. Az elmúlt végtelen időkben némelyek közülük azt gondolták, hogy nem tudok többé visszajutni. Így ők megint csak kifejlesztettek egy testet, amelyik pont úgy néz ki, mint az akkori én. Ez azt jelenti, hogy a jövőbeli világegyetemben ti sok ént fogtok látni a múltból. Ők mindannyian beléphetnek a jövőbeli új világegyetembe a hasonulás után. Mert ez az ő hatalmas erényük és szerencsájük – ők egykor én voltak. Minden alkalommal igazi testként jöttem le. Minden

alkalommal, amikor a test le akart jönni, az igazi szellem nem akarta, hogy lejöjjenek. Ők mindannyian tudják, ha lefelé megy az ember, sokat kell szenvednie, ez nem lenne semmi más, mint hogy elpusztítsák. Mindegy, hogy milyen magas szintről jön egy istenség, ha az emberek között kötött ki, az istenségek szemében ez az istenség szinte halott. Ezért egész idő alatt igazi testként jöttem le szintről szintre. Bár ez az igazi test a hosszú történelem során sok különböző szintet futott át, de egyetlen élőlény sem tudhatja, honnan jön tulajdonképpen ez a bőr, és ki ez. Ez alkalommal én is az emberi testtel jöttem le az emberi világba. Az emberek abszolút legfelszínesebbjévé váltam. A különbség abban rejlik, hogy a fizikai test tartalmazza az igazi testet. De egyetlen élőlény sem kutathatja ki és tudhatja meg az alapvető származásomat. Előbb azt mondtam, hogy a jövőbeli élőlények számára nagyon nehéz lesz, hogy megtudjanak rólam valamit. Így gondolom ezt el.

Úgy gondolom, ma ezt is meglehetősen magasan magyaráztam el. (taps) De bárhogyan is, ha ezt *Dáfá*-tanítványként hallottátok, akkor egyszerűen hallottátok. Ne hagyjatok semmiféle ragaszkodást létrejönni. A művelési folyamatban némelyek fokozatosan fogják megtudni ezt. Némelyek talán a beteljesülés után fognak megtudni mindent.

Ha éppen a beteljesülésről beszélünk, a ti beteljesülésetek nem is egy szempillantás alatt történik, mint azoknál, akik korábban elixírt nemesítettek. Az elixíreket egyszerre robbantották fel. Ez nem olyan állapot. Milyen állapotban jutnak el hát a *Dáfá*-tanítványok a beteljesüléshez? A készre művelt részetek mindent tud. Ő is te vagy. Ha az abszolút felszínen levő picike részed is átmegy oda, úgy tűnik, mintha természetes módon ébrednél fel az alvásból. Ilyen az állapot. Nem léteznek megrázkódtatások. (taps)

Ha a művelés során különböző *Fá*-alapelveket olvastok a könyvekből, ők csak ezek a picike felismerések itt az emberi oldalon. Tudjátok, az igazi Buddha-alapelveket nem szabad teljesen megmutatni azoknak a művelőknek, akiknek még felszínes emberi testük van. Ezért nálad ezen az oldalon csak egy általános megértés létezik. De a készre művelt rész már rendelkezik a mindenkori szintek összes megértésével. Ez azt jelenti, bármelyik szinthez is tartozol, a művelésnél a készre művelt oldal mindent tud azon a szinten a világegyetemben, amelyik a szinted alatt van. Azonkívül minden a szeme előtt van. Minden készre művelt rész ilyen, amíg az utolsó picike részt készre műveled. Mindent nagyon természetes módon tud az ember. A felszínen úgy tűnik, mintha egy álomból ébredt volna fel. „Ó!” Aztán mész és csinálod, amit csinálnod kell. Így van ez. (taps)

Akkor már nem léteznek az emberi gondolkodásmódok és szerkezetek a gondolatokban. Mert a készre művelt oldal gondolkodási szerkezeteit mind az istenségek legjobb mércéi szerint alakították ki. Ezek a gondolkodásmódok már nem fognak belemenni az alacsony gondolatokba. De ti mindent tudtok az alacsonyabb szinteken. Tudjátok, hogy Sákjamuni buddha és más istenségek és buddhák voltaképpen ismerik a marhák és lovak gondolatait is, a még alacsonyabb élőlények gondolatait is ismerik. Tudnak mindent. De nem fognak beléjük menni. Egyszerűen mindent tudnak, ennyi. A jövőben, miután *Dáfá*-tanítványként készre műveltéd magad, mindent átláthatsz odalent. Mindent tudsz, de a te gondolkodásmódod más, mint az övék. Nem mész bele, az összes gondolatod a te szinteden van. Ezért, amikor a jövőben a beteljesüléshez jutsz, talán úgy tűnik, mintha egy álomból ébrednél fel, természetes módon tudsz mindent. Mert a készre művelt oldalad már nagyon hosszú ideje odaát van. Odaát az idők teljesen másak, mint a világon létező dimenziók és idők. A másik oldalad már régóta ott van, és minden ismerős neki. Ha az itteni oldalad utolsó picike része átmegy oda, ő is mindent tud. (taps)

Mert korábban azt is mondtam nektek, hogy amikor a múltban a művelők eljutottak a megvilágosodáshoz, az elixíreket fel kellett robbantani. Az elixírek felrobbantásakor minden szinten és dimenzióban fel kellett robbantani őket. Ezért ez nagyon nagy kihatásokkal volt a Földre. Léteztek hegycsuszlások, szökőárok, léteztek nagyon nagy rengések, mindez megtörténhetett. Olyan sok *Dáfá*-tanítvány van; ezenkívül a művelési szintjük is még nagyon magas. Ó, ez viszont rettenetes lenne. Milyen nagy katasztrófák léteznének az emberi társadalomban? Nem így lesz. Minden nagyon természetesen fog lefolyni. Ezért, amikor akkoriban elkezdtem ezt a dolgot, mindent teljesen átgondoltam ebben a *Fában*. Ebben a *Fában* minden a legharmonikusabb és a legjobb.

Létezik még valami, sok tanulóknak gondolkodik el sok dolgon, ezen és azon. Valójában, mihelyt arra gondol az ember, a szint már leesik. Ne gondoljatok semmire, nektek semmivel sem szükséges törődnötök. A Mester együttérző. Teljes bizonyossággal a legjobbat fogja elrendezni

számodra. (taps) Neked nem szükséges arra gondolnod, hogy ez a Mester együttérzése veletek szemben, mivel ezt te műveltet ki. Ez a te saját hatalmas erényedre vezethető vissza, csupán akkor csinálja meg a Mester ezt számotokra.

Ennyit mára. (erőteljes taps)

Azok, akik nem csinálták jól, használjátok ki teljesen az időt, és haladjatok előre folyamatosan. A *Fá*-konferenciánk megy tovább. Tegyetek meg minden lépést jól. Én mondom nektek, minél jobb a helyzet, annál kevesebb sorsalkalom létezik. Ezért kell nektek azt, amit a *Dáfá*-tanítványoknak csinálniuk kell, olyan jól csinálnotok, amennyire lehetséges. Mindazonáltal nem szabad a végletekbe mennetek. Nem szabad egy végletbe se menned. Mihelyt a végletekbe mész, szabotálod azt az utat, amelyet elrendeztem számodra, valamint a *Fá* követelményeit veled szemben. Csináld azt, amit normális módon csinálnod kell. Ha holnap esedékes a beteljesülés, akkor ma még semmit sem tudsz róla, és ha azt gondolod, hogy még egy céget akarsz alapítani, akkor egyszerűen csináld azt. Én azonban mindent harmonizálni fogok számodra. Ne gondold semmire! Csináld azt, amit csinálnod kell. (erőteljes taps)

Végezetül sok sikert kívánok ennek a vanouveri *Fá*-konferenciának. Köszönöm nektek! (hosszas taps)

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
Dafa	Tafa	Tafa
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Fofa	Fofa	Fofa
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:	2003. 06. 18.	Utolsó – német – módosítás:	2012. 09.
A magyar fordítás elkészült:	2007. 07. 10.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 05. 22.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Vancouver, Kanada 2003

<https://de.minghui.org/html/articles/2003/5/18/41.html>

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Vancouver, Kanada 2003 | Falun Dafa - Minghui.org

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fá-lun Gong* és a *Zhuán Fá-lun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fá-lun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ nagyon nagy bizalmat éreznek irányomban – az angol változat fordítása: óriási melegséget és közelséget éreznek

² SARS – Severe Acute Respiratory Syndrome, Súlyos Akut Légzőszervi Szindróma

³ Mielőtt a *Fát* helyreigazítják – az angol változat fordítása: Mielőtt a *Fá* helyreigazítja

⁴ háromrétűség – a német „Dreifaltigkeit” és az angol „Trinity” is azt jelenti: „Szentháromság”, de ez csak a kereszténységben érvényes, és egészen mást jelent

⁵ mert ha a *Fát* nem igazítanak helyre, – az angol változat fordítása: mivel a *Fá*-helyreigazítás nélkül

⁶ kölcsönös hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: kölcsönös támogatás és gátlás

⁷ lásd a 4. végjegyzetet